

кон'юктурщиків. Спеціалісти у галузі сучасного мистецтва і державні службовці, яким доручено відповідні сфери роботи, повинні усвідомлювати свій обов'язок, навчатись показувати наші здобутки поціновувачам мистецтва за кордоном, популяризувати наших кращих художників, сприяти здобуванню ними реального авторитету та відповідних позицій у світовому мистецькому процесі.

Список використаних джерел:

1. Голубець О. М. Питання термінології в сучасній мистецькій освіті / О. М. Голубець // Мистецька школа в системі національної освіти: Навчально-методичний посібник. – 1999. – С. 53-69.
2. Мистецтво України ХХ століття. – К.: Асоціація галерей України, 1998. – 352 с.

***Ірина Попова,**
доцент факультету ринкових, інформаційних та інноваційних технологій,
Київський національний університет технологій та дизайну,
м. Черкаси*

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ В ДИЗАЙНІ МЕБЛІВ-ТРАНСФОРМЕРІВ ІТАЛІЇ

Анотація. В статті освітлена еволюція дизайну сучасних меблів-трансформерів, їх роль у формуванні житлового предметно просторового середовища на прикладі специфіки становлення і розвитку меблевого дизайну в Італії. Виявлення механізмів формування та поширення проектних ідей в області дизайну меблів-трансформерів, окреслення сучасних тенденцій в конструкціях меблів-трансформерів.

В області проектування меблів та житлового середовища більшості сучасних архітекторів і дизайнерів притаманна увага до меблів-трансформерів. Серед різноманітних аспектів функціонування дизайну, на наш погляд, питання формування житлового середовища за допомогою дизайну меблів-трансформерів набуває особливої актуальності в сучасному світі.

Історія виникнення та розвитку меблів, що трансформуються, має інтернаціональний характер. Основними країнами – генераторами цих процесів – були Італія, Німеччина, Англія, США.

Італія представляла сприятливу платформу для становлення та розвитку таких меблів завдяки задіяними в цій області цілого ряду талановитих дизайнерів. Завдяки їхнім досягненням був відкритий потенціал можливостей дизайну меблів, що трансформуються і перетворення завдяки їм житлового предметно просторового середовища. З 1950 року в Італії з'явилося безліч великих і дрібних меблевих виробників, які почали власне виробництво за індивідуальними проектами. Заснована в 1955 році італійська Асоціація промислового дизайн пропагувала і заохочувала розвиток дизайну в країні, залучення як різних, так і закордонних майстрів до роботи, спрямованої на підвищення технічного та естетичного рівня промислової продукції, особливо меблів. У 60-ті р ХХ століття італійський дизайнер Е. Соттсасс запропонував контейнерну систему мобільного обладнання житла. Це один з напрямів концептуального дизайну меблів, орієнтованого на трансформацію життя в мінливих умовах середовища. Ця розробка не була запропонована в масове виробництво [1].

Перші трансформовані предмети меблів були представлені на виставці італійських меблів в Нью Йорку на початку 70-х років ХХ століття. Це були мобільні меблеві пристрої, які розкладалися в будь-якій точці житлового інтер'єру, а потім забиралися в спеціальні шафи-ніші. Найбільш яскравим виразником цієї прогностичної тенденції став італійський дизайнер Джо Коломбо. Винайдений ним універсальний житловий контейнер для підлітка швидко перейшов в розряд практично реалізованих, привабливих для виробництва і популярних у споживачів [2].

Все більше і більше італійських меблевих фабрик впроваджують у виробництво меблі, які не обмежені однією функцією і можуть бути корисні відразу в декількох сферах життєдіяльності [3].

Так, використання новітніх технологій дозволяє створювати все більш креативні види меблів-трансформерів. Високий рівень розвитку конструкторської діяльності сучасних підприємств, використання креативних ідей дозволяє швидко відтворити нововведення чи технологію виробництва нових видів меблів.

Деяку увагу необхідно приділити окремим видам сучасних мобільних конструкцій, а також впливом трансформації на формоутворення предметів меблів її залежності від досягненні науки і техніки [4].

М'які меблі. У сучасних м'яких меблях, що трансформуються зазвичай немає фасадної і тильної сторони, вони зроблені так, щоб змінюватися, нарощуватися і розгортатися в усіх напрямках і з будь-якої точки виглядати органічно і привабливо. Регулюються висота та нахил сидіння, відхиляються спинки і підлокітники, піднімаються підставки для ніг.

Рейки. Динамічність – одна з ідей, що надихає сучасний дизайн меблів. Одну з головних ролей у досягненні ефекту трансформації середовища грають напрямні. По ним рухаються узголів'я ліжок, полиці та скриньки всередині шафи, дверцята, утримувачі для посуду і т.п.

Ролики. Ще один із механізмів трансформації. На кухні коліщатками забезпечені столи – острова, які в процесі готування можна пересунути ближче до плити або мийки. Ролики вмонтовані в ніжки важких столів: вони активуються спеціальним важелем, який після переміщення столу фіксує його положення. Колеса стали обов'язковим атрибутом викатних ліжок і диванів.

Італія по праву вважається лідером на світовому ринку меблів, експертом в питаннях ексклюзивного якісного дизайну предметів меблів та інтер'єру. Сьогодні меблева промисловість Італії нараховує більше 35 000 підприємств, як великих фабрик, так і дрібних майстерень, що зберігають давні традиції. Але італійські меблі – це не тільки зберігання традицій, а й постійний пошук нових матеріалів, технологій та дизайну.

Прогностичні розробки житлового середовища і меблів неминуче давали і дають в якості практичного результату проектні пропозиції по новому

формоутворенню меблів, які ініціюють розвиток передових меблевих технологій із залученням нетрадиційних матеріалів, формуючи стилістику меблів, співзвучну новому часу.

Робота не претендує на повний всебічний аналіз, так як в ній були досліджені тільки основні зразки дизайну меблів-трансформерів, які більшою мірою відобразили концепцію дослідження. Італійський меблевий дизайн завжди був і залишається співзвучним сучасному стилю життя, вносячи в предметний світ оригінальні ідеї, які роблять наше існування яскравим, як італійська культура.

Список використаних джерел:

1. Sottsass E. Design//Domus, № 386, 1962. P. 15-17.
2. Mendini A. Design dove vai? //Modo, № 1, 1977. P.25-27.
3. Bosoni G. La cultura dell'abitare. Il design in Italia 1945-2001. Skira, Milano, 2002.
4. Salon Internazionale Del Mobile Milano, iSaloni 2016. Режим доступу: <https://www.salonemilano.it>

Александр Рындин,

кандидат педагогических наук, профессор.

Любовь Рындина,

кандидат педагогических наук, доцент.

*Одесская государственная академия строительства и архитектуры,
г. Одесса*

ОПЫТ ПОСТРОЕНИЯ СИСТЕМЫ УПРАЖНЕНИЙ В ОБУЧЕНИИ ЖИВОПИСИ

Прочное и сознательное усвоение знаний, накопление практического опыта возможно лишь в том случае, если все звенья учебного процесса содержат эффективные и разнообразные упражнения. Сущность упражнений, как специфического средства учебного процесса, состоит в преднамеренном создании максимально благоприятных условий для формирования умений и навыков, тренировки восприятия и практической его реализации в учебной живописи. Упражнения позволяют вычлени из ряда объективных закономерностей природы и изобразительной грамоты какую-либо одну, с